

Duch święty wyprowadza na pustynię Mk 1, 12-15

I Niedziela Wielkiego Postu

Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwieczony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» »

(Mk 1, 12-15)

Prośba stała: do Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu

Obraz: wyobraź sobie pustynię - pustą, surową, nieprzyjazną. Zobacz Jezusa, prowadzonego przez Ducha, w taki czas i takie właśnie miejsce. Uświadom sobie, że w tym nieprzyjaznym świecie jest z Jezusem Bóg i Jego aniołowie.

Prośba o owoc: o dobre przeżycie okresu Wielkiego Postu, pozwolenie by to Duch prowadził.

1. Duch wyprowadził Go na pustynię

Pustynia miejsce odludne, puste i nieprzyjazne. Miejsce, które wymaga wzmoczonego wysiłku, aby przetrwać. Zastanów się nad pustynią w swoim życiu. Spróbuj spojrzeć na nią w innym wymiarze niż robisz to zazwyczaj. Pustynia jako czas/okres w moim życiu, pustynia jako miejsce, pustynia jako środowisko lub konkretna relacja, pustynia jako wzmoczone zaangażowania/konkretny trud, pustynia w innym wymiarze. Pustynia, jako czas/miejsce niezaspokojenia potrzeb. A teraz zastanów się, dlaczego Duch wyprowadza tam Jezusa? Dlaczego Syn Boży potrzebuje nie jeść i nie pić, być kuszonym przez szatana? Co to znaczy dla ciebie i twojego postu? Pytaj Ducha, gdzie Ciebie prowadzi w tym czasie.

2. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez szatana

Jezus przeżywa po ludzku trudny czas, a czas ten nie jest wcale krótki. Czas na pustyni to czas przygotowania, który bezpośrednio poprzedza działalność ewangelizacyjną. Przemiana wewnętrzna wymaga nie tylko odpowiedniego miejsca (pustyni), ale też trwania pewnego czasu. Kuszenie Jezusa jest walką wewnętrzną, która staje się bardziej zjadła wraz z kolejnymi dniami. Zastanów się nad wykorzystywaniem czasu Wielkiego Postu. Zobacz, że nie chodzi o jednorazowy wysiłek, ale długotrwały proces, w bliskości z Bogiem.

3. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!

Jezus kuszony przez diabła jest na skraju swoich sił. Nie walczy fizycznie, ale całym sobą przyłgnął do wiary. Chodzi o wiarę nie tylko w Boga, ale przede wszystkim wiarę Bogu. Jezus doświadcza, że taka wiara i nadzieja nie zawodzą Go, a Ojciec jest wierny w swojej Miłości. Takie doświadczenie pozwala Mu głosić o nawróceniu i bliskości królestwa.

Tyle razy słyszałeś już te słowa. Spróbuj zobaczyć Jezusa i usłyszeć jak mówi do ciebie po imieniu „Nawróć się (imię) i wierz w Ewangelię, królestwo Boga jest blisko ciebie”.

Zobacz co się w Tobie rodzi? Spróbuj z Duchem Świętym odpowiedzieć na to wołanie Jezusa - właśnie dziś, właśnie teraz.

Rozmowa końcowa: Powiedz Jezusowi co Cię poruszyło, co dziś przeżyłeś. Proś, dziękuj, przepraszaj, tak jak podpowiada ci twoje serce. Zmów „Ojcze nasz”.